

Dosarul nr.3ra-258/22
2-19143958-01-3ra-04032022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: T. Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, Gr. Dașchevici, V. Clima)

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ioana Stoica împotriva Autorității Naționale de Integritate, terț Natalia Scrob cu privire la contestarea actului administrativ individual,

împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 27 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie de respingere a acțiunii depuse de Ioana Stoica,

c o n s t a ț ă :

La data de 03 septembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Ioana Stoica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ individual (f.d. 2-7 vol. I).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, la 20 august 2019 a primit copia actului de constatare nr.80/13 din 14 august 2019 al Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate.

Reclamanta a menționat că, actul de constatare nr.80/13 din 14 august 2019 este abuziv, în afara limitelor legale ale dreptului discreționar, emis fără a ține cont de toate faptele relevante cazului și contrar scopului acordat de lege.

Reclamanta Ioana Stoica a specificat că, a fost aleasă în funcția de primar al comunei Porumbrei, raionul Cimișlia și își exercită mandatul din 27 iunie 2011 și ulterior din 06 iulie 2015.

Reclamanta a relatat că, prin actul de constatare nr.80/13 din 14 august 2019 s-a stabilit că, Ioana Stoica a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese manifestat prin nedeclararea și nesoluționarea în termenul și modul stabilit în conformitate cu art.12 alin.(4), lit. a) și b), alin.(7) și art.14 alin.(1)-(4) din Legea nr. 133 din 01 august 2016 privind declararea averii și intereselor personale și admiterea conflictelor de interese consumate, în sensul art.12 alin. (10) din Legea nr. 133 din 01 august 2016 privind declararea averii și intereselor personale.

Astfel, reclamanta a specificat că, Autoritatea Națională de Integritate a raportat încălcările expuse supra la situațiile juridice cu implicarea reclamantei, în calitate de primar al comunei Porumbrei, raionul Cimișlia, și anume: în privința fiicei sale Galina Stoica a semnat următoarele acte: contract individual de muncă nr. 76 din 11 august 2015; fișa postului nr.27 a directorului grădiniței de copii „Făt Frumos”, întocmită la data de 11 august 2015; dispoziția primarului din 01 aprilie 2016 cu privire la numirea în funcție a dnei Galina Stoica; contract individual de muncă nr.84A din 01 aprilie 2016; fișa postului nr.21 întocmită la 01 aprilie 2016; dispoziția primarului Porumbrei cu privire la eliberarea din funcție a dnei Stoica Galina nr.20-c din 10 august 2017. Iar, în privința soțului Dumitru Stoica, a semnat următoarele acte: dispoziția primarului comunei Porumbrei cu privire la angajarea în funcție a dlui Dumitru Stoica nr.17-c din 01 octombrie 2013; contract individual de muncă nr.60 din 01 octombrie 2013, încheiat între primarul comunei Porumbrei și Dumitru Stoica; dispoziția primarului comunei Porumbrei cu privire la acordarea concediului anual de odihnă de rând nr. 18-c din 01 septembrie 2014; dispoziția primarului comunei Porumbrei cu privire la acordarea concediului anual de odihnă de rând nr. 16-c din 01 octombrie 2015; dispoziția primarului comunei Porumbrei cu privire la acordarea concediului de odihnă anual nr.25-c din 01 august 2018 și dispoziția primarului comunei Porumbrei cu privire la eliberarea din funcție a dlui Dumitru Stoica nr. 10-c din 17 iunie 2019.

Reclamanta a specificat că, examinarea legalității acțiunilor ei, prin prisma existenței sau lipsei conflictului de interese și efectelor acestuia, privind raporturile juridice menționate supra urmează a fi efectuată în baza actelor legislative, în vigoare la data apariției presupuselor conflicte de interese. Astfel, în raport cu actele imputate până la data de 01 august 2016 sunt aplicabile prevederile Legii nr.16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese, abrogată la 01 august 2016, iar în raport cu actele imputate după 01 august 2016, urmează a fi aplicate prevederile Legii nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, în vigoare începând cu 01 august 2016.

Cu referire la conflictele de interese în cadrul raporturilor juridice până la 01 august 2016, reclamanta a relatat că, din prevederile articolelor 2, 3 și art.9 alin.(1) și (2) ale Legii nr.16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese, rezultă că pentru existența conflictului de interese este necesar ca raportul juridic să influențeze necorespunzător îndeplinirea obiectivă și imparțială a obligațiilor și responsabilităților, ce îi revin potrivit legii subiectului declarării, pe când în speță, Autoritatea Națională de Integritate nu a stabilit dacă raporturile juridice analizate au avut capacitatea de a influența obiectivitatea și imparțialitatea reclamantei în exercitarea atribuțiilor de primar.

La fel, Ioana Stoica a invocat că, în conformitate cu competența și prevederile Legii 436 din 28 decembrie 2016 privind administrația publică locală, în calitate de primar a propus ocuparea funcției de director al grădiniței „Făt Frumos” din localitate Mariei Dogot, Axeniei Amanu și Mariei Timotin, care au refuzat din diferite motive, astfel încât nu era altă persoană, care să corespundă cerințelor funcției decât Galina Stoica. Iar, funcția de șofer al primăriei a fost propusă lui Mihail Amanu și Gheorghe Dubița, care la fel au refuzat și respectiv, din lipsă de cadre și necesitatea ocupării funcției de șofer, a fost angajat Dumitru Stoica.

Reclamanta a subliniat că, Legea nr.16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese nu prevedea noțiunea de conflict de interese real, astfel în actul de constatare eronat se face trimitere la prevederile art.28 alin.(2) lit. d¹) al Legii nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și art.5 alin.(2) lit.c¹) al Legii nr.768 din 02 februarie 2000 privind statutul alesului local, care stabilesc posibilitatea de demitere doar în cazul existenței unui conflict real de interese.

Referitor la raporturile juridice apărute după 01 august 2016, reclamanta a menționat că reieșind din noțiunea dată de legiuitor, conflictului de interese, prin art.2 Legii nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale prin conflict, pentru existența conflictului de interese urmează ca subiectul declarării să aibă un interes personal, care să influențeze exercitarea imparțială și obiectivă a responsabilităților legale, deși în speță Autoritatea Națională de Integritate nu a demonstrat că Ioana Stoica la efectuarea actelor imputate a avut un interes personal, care să influențeze sau să determine exercitarea imparțială și obiectivă a obligațiilor ce-i revin.

Reclamanta a invocat că dispoziția primarului Porumbrei cu privire la eliberarea din funcție a dnei Galina Stoica nr.20-c din 10 august 2017, dispoziția primarului comunei Porumbrei cu privire la acordarea concediului de odihnă anual nr.25-c din 01 august 2018 și dispoziția primarului comunei Porumbrei cu privire la eliberarea din funcție a dlui Dumitru Stoica nr.10-c din 17 iunie 2019, nu sunt de natură să producă un conflict de interese, potențial, real sau consumat, or, acestea sunt niște acte tehnice reglementate de prevederile legislației muncii și nu presupun existența cărorva conflicte de interese.

Reclamanta a menționat că, invocarea admiterii conflictelor de interese consumate, în sensul art.12 alin.(10) din Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale prin conflict, nu are incidență speței examinate, or, legea nu poate fi aplicată retroactiv.

Reclamanta Ioana Stoica a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată; anularea integrală a Actului de constatare nr.80/13 din 14 august 2019 și încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 09 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a atras în calitate de terț, Natalia Scrob (f.d.23A vol. I).

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis acțiunea înaintată de Ioana Stoica împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea Actului de constatare nr.80/13 din 14 august 2019. S-a anulat Actul de constatare nr.80/13 din 14 august 2019 al inspectorului de integritate al Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate (f.d.143 vol. I).

La data de 11 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Autoritatea Națională de Integritate a depus apel împotriva hotărârii din 27 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.147-149 vol. I).

Hotărârea motivată din 27 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Autorității Naționale de Integritate, la data de 09 aprilie 2021, conform avizului de recepție DS8001426504AS (f.d.161 vol. I).

La data de 11 mai 2021, prin intermediul poștei electronice și prin intermediul oficiului poștal, Autoritatea Națională de Integritate a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 27 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.166-183 vol. I).

Termenul de 30 de zile pentru prezentarea motivării apelului expira la 09 mai 2021 (duminică), însă ținând cont de regulile stabilite de art. 112 alin. (2) Cod de procedură civilă, acesta a expirat la data de 11 mai 2021 (marți), or ziua de 10 mai 2021 (luni) a fost zi liberă.

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Autorității Naționale de Integritate.

Prin decizia din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărârea din 27 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie, prin care acțiunea în contestare depusă de Ioana Stoica împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare nr. 80/13 din 14 august 2019, s-a respins ca neîntemeiată (f.d.219-231 vol. I).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a constatat că, la semnarea actelor: contractul individual de muncă nr. 76 din 11 august 2015; fișa postului nr. 27a a directorului grădiniței de copii „Făt-Frumos”, Galina Stoica, întocmită la 11 august 2015; dispoziția Primarului comunei Porumbrei cu privire la numirea în funcție a d-nei Galina Stoica nr. 09-a-c din 01 aprilie 2016; contractul individual de muncă nr. 84a din 01 aprilie 2016; fișa postului nr. 31 a directorului grădiniței de copii „Făt-Frumos”, Galina Stoica, întocmită la 01 aprilie 2016; dispoziția Primarului comunei Porumbrei cu privire la angajarea în funcție a dlui Dumitru Stoica nr. 17-c din 01 octombrie 2013; contractul individual de muncă nr. 60 din 01 octombrie 2013; dispoziția Primarului comunei Porumbrei cu privire la acordarea concediului de odihnă de rând nr. 18-c din 01 septembrie 2014; dispoziția Primarului comunei Porumbrei cu privire la acordarea concediului de odihnă de rând nr. 16-c din 01 octombrie 2015, Ioana Stoica a admis încălcarea dispozițiilor Legii nr. 16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese. Or, deținând calitatea de subiect al declarării și aflându-se în exercițiul funcției, Ioana Stoica avea prezent interesul personal rezultat din relația cu persoanele apropiate, Galina Stoica și Dumitru Stoica.

Instanța de apel a relevat că, Ioana Stoica nu s-a abținut de la semnarea actelor nominalizate supra, emise în privința persoanelor apropiate, adică fiicei și soțului acesteia, prin ce a admis un conflict de interese, fiind astfel pasibilă răspunderii pentru încălcarea prevederilor legii. Or, Ioana Stoica nu a prezentat instanței probe, care să confirme, că până la emiterea și semnarea actelor respective, ar fi declarat, în modul stabilit de lege, eventualul conflict de interese, precum și nu a prezentat probe, care să confirme că, conflictul de interese declarat, ar fi fost soluționat în modul stabilit de lege.

Totodată, instanța de apel a indicat că, declarațiile prezentate de Ioana Stoica și anexate la dosarul administrativ, în nici un mod nu confirmă că, aceasta a respectat dispozițiile Legii nr. 16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese. Or, soluționarea conflictului de interese, în sensul dispozițiilor legale în vigoare la acel moment, presupunea respectarea unei proceduri descrise de lege, prin depunerea declarațiilor corespunzătoare, obligații ce nu au fost respectate de subiectul declarării.

Instanța de apel a menționat că afirmațiile Ioanei Stoica precum că nu existau alte persoane, care ar fi corespuns și acceptat numirea în funcția de director de grădiniță și șofer al Primăriei comunei Porumbrei, au fost apreciate ca fiind neîntemeiate, având în vedere faptul că, circumstanțele prezentate nu se încadrează în noțiunea de soluționare a conflictului de interese, reglementată de Legea nr. 16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese.

Curtea de Apel Chișinău a constatat că, prima instanță eronat a invocat că, o interpretare în sensul dorit de inspectorul de integritate, respectiv recunoașterea competențelor de sancționare în temeiul art.23 al Legii nr. 133 din 01 august 2016, fără limită în timp, ar fi contrară principiului neretroactivității legii. Or, Legea nr. 16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese, în vigoare la data emiterii actelor indicate mai sus, stabilea în mod expres că, în circumstanțele descrise de inspectorul de integritate, subiectul declarării, Ioana Stoica, urma să declare conflictul de interese și să-l soluționeze conform procedurilor reglementate de lege. Iar, prin actul de constatare, s-a stabilit că, la emiterea actelor în perioada 2013 – 01 aprilie 2016, Ioana Stoica nu a respectat dispozițiile Legii nr. 16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese.

Instanța de apel a precizat că, nu pot fi reținute concluziile primei instanțe precum că, temeiul de încetare înainte de termen a mandatului primarului, prevăzut la art. 5 alin. (4) lit. a¹) al Legii nr. 768/2006 privind statutul alesului local și art. 28 alin. (2) lit. d¹) al Legii nr. 436/2006, a fost introdus în ambele acte normative prin Legea nr. 134 din 17 iunie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 01 august 2016, și nu sunt aplicabile faptelor consumate în perioada 2013 – 01 aprilie 2016, respectiv aceste fapte constituie temei de anulare a actului de constatare emis în privința Ioanei Stoica.

În acest sens, instanța de apel a reiterat că, acțiunile Ioanei Stoica de nedeclarare și nesoluționare a conflictelor de interese, au avut un caracter continuu, respectiv, din anul 2013 și până în anul 2019, iar prin actul de constatare contestat, nu au fost specificate actele pentru care s-a aplicat sancțiunea privind decăderea Ioanei Stoica din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, inclusiv funcția de primar pe o perioadă de 3 ani, de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive a actului de constatare, ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești, prin care se confirmă existența conflictului de interese, și înscrierea Ioanei Stoica în Registrul de stat al persoanelor, care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive a actului de constatare, ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești, prin care se confirmă existența conflictului de interese. Astfel că din norma art. 23 alin. (4) din Legea nr. 133 din 01 august 2016 privind declararea averii și intereselor personale se deduce că, este

suficientă emiterea unui singur act cu nesoluționarea conflictului de interese, pentru încetarea mandatului primarului.

Referitor la actele emise de Ioana Stoica după intrarea în vigoare a Legii nr. 133 din 01 august 2016, instanța de apel a reținut că, Ioana Stoica nu a depus declarația privind conflictul de interese la emiterea dispoziției cu privire la eliberarea din funcție a dnei Galina Stoica nr. 20-c din 10 august 2017 și dispoziției cu privire la acordarea concediului de odihnă anual lui Dumitru Stoica nr.25-c din 01 august 2018, chiar dacă conform dispozițiilor legale, aceasta era obligată să declare conflictul de interese și să-l soluționeze conform procedurii descrise de lege.

Instanța de apel a specificat că prima instanță eronat a stabilit că, lipsa Registrului declarațiilor privind conflictele de interese și incapacitatea inspectorului de integritate de a verifica existența sau inexistența unor astfel de declarații, nu poate fi pusă în sarcina Ioanei Stoica, or, Ioana Stoica nu a comunicat că ar fi depus declarații privind conflictele de interese. Mai mult, obligația de a prezenta dovada depunerii declarațiilor privind conflictele de interese, este pusă în sarcina subiectului declarării, la caz, a Ioanei Stoica. Mai mult, Ioana Stoica a invocat că, nu era obligată să depună declarații privind conflictele de interese.

Instanța de apel a respins argumentele Ioanei Stoica precum că, actele indicate de inspectorul de integritate nu sunt de natură să producă un conflict de interese, potențial, real sau consumat. Or, Ioana Stoica deținând calitatea de subiect al declarării și aflându-se în exercițiul funcției, avea prezent interesul personal rezultat din relația cu persoanele apropiate, Galina Stoica și Dumitru Stoica.

La data de 06 ianuarie 2022, Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco a depus recurs împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d.235-236 vol. I).

În motivarea recursului, suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată, recurenta a menționat că, soluția instanței de apel este ilegală și urmează a fi casată, or instanța de apel a interpretat eronat prevederile legii, prin încălcarea principiului neretroactivității legii.

Recurenta a specificat că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale, care reglementează raportul juridic litigios și a aplicat retroactiv legea, contrar prevederilor art.22 din Constituția Republicii Moldova.

Recurenta a invocat că, este neîntemeiată concluziei instanței de apel precum că, acțiunile de nedeclarare și nesoluționare a conflictelor de interese au avut un caracter continuu, din anul 2013 și până în anul 2019, iar prin actul de constatare contestat nu au fost specificate actele pentru care s-a aplicat sancțiunea față de Ioana Stoica. Or, o asemenea concluzie a instanței de apel contravine prevederilor art.22 din Constituția Republicii Moldova, care instituie principiul caracterului neretroactivității legii, deoarece este evident că Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, nu poate fi aplicată în privința Ioanei Stoica pentru acțiunile anterioare intrării în vigoare a actului legislativ respectiv.

Recurenta Ioana Stoica a precizat că o parte din faptele, care se impută Ioanei Stoica, s-au produs în perioada 01 octombrie 2013 – 01 aprilie 2016, perioadă guvernată de Legea nr. 16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese, în vigoare până

la data de 01 august 2016, care nu oferea o delimitare clară a categoriilor de conflicte de interese. Astfel, prima instanță corect a reținut că, sancționarea unor fapte din perioada 2013 – 01 aprilie 2016, în baza unui act normativ intrat în vigoare din 01 august 2016, contravine dispozițiilor art.22 din Constituția Republicii Moldova.

La fel, recurenta a remarcat că, motivarea instanței de apel contravine prevederilor art.30 alin.(1) și (2) Cod administrativ, care stipulează expres că autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv. Astfel, este cert faptul că, sancțiunile prevăzute la art.23 din Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, nu puteau fi aplicate Ioanei Stoica pentru conflictele de interese consumate până la data de 16 august 2016.

Referitor la actele emise de Ioana Stoica, după intrarea în vigoare a Legii nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, recurenta a precizat că din actul de inspecție nr.80/13 din 14 august 2019 rezultă că, inspectorul de integritate a constatat că, Ioana Stoica nu a depus, în perioadele 01 august 2018 – 31 august 2018 și 17 iunie 2019 – 30 iunie 2019, declarații privind conflictele de interese reale.

Recurenta Ioana Stoica a invocat că, Registrul declarațiilor privind conflictele de interese a fost instituit prin ordinul nr.70 din 10 august 2018 al președintelui Autorității Naționale de Integritate. Astfel, inspectorul de integritate contrar prevederilor art.118 alin.(2) lit. c) din Codul administrativ, nu a prezentat alte probe, din care să rezulte că Ioana Stoica nu a depus declarația privind conflictul de interese la emiterea dispoziției cu privire la eliberarea din funcție a Galinei Stoica nr. 20-c din 10 august 2017 și dispoziției cu privire la acordarea concediului de odihnă anual lui Dumitru Stoica nr. 25-c din 01 august 2018. Or, aceste acte administrative au fost emise până la emiterea ordinului nr.70 din 10 august 2018, prin care a fost instituit Registrul declarațiilor privind conflictele de interese.

Recurenta a specificat că, inspectorul de integritate nu a motivat și nu a explicat în actul de constatare, unde se înregistrau declarațiile privind conflictele de interese, începând cu data de 16 august 2016 și până la data de 10 august 2018 și dacă aceste declarații se înregistrau, or dacă inspectorul a verificat depunerea sau nedepunerea acestor declarații de către Ioana Stoica, respectiv, instanța de apel pripit a considerat că, Ioana Stoica nu a prezentat dovada declarării conflictului de interese.

Cu referire la emiterea de către Ioana Stoica a dispoziției cu privire la eliberarea din funcție a lui Dumitru Stoica nr.10-c din 17 iunie 2019, recurenta a menționat că acțiunea respectivă a fost interpretată eronat de instanța de apel, ca una care urma a fi declarată ca potențial conflict de interese. Or, din sensul dispozițiilor art.12 alin.(5) din Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, rezultă că declarația scrisă despre apariția unui conflict de interese real trebuie să cuprindă două categorii de informații: date despre natura conflictului de interese și date despre modul în care acesta influențează sau poate influența îndeplinirea imparțială și obiectivă a mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică.

Recurenta a invocat că, instanța de apel nu a prezentat nici un argument din care să rezulte existența conflictului de interese în semnarea de către Ioana Stoica a dispoziției Primarului comunei Porumbrei cu privire la eliberarea din funcție a lui Dumitru Stoica nr.10-c din 17 iunie 2019. Or, eliberarea din funcție este reglementată de lege ca

procedură și ca efect, astfel încât este exclusă orice posibilitate discreționară a angajatorului de a influența această procedură.

Recurenta Ioana Stoica a susținut că, Autoritatea Națională de Integritate avea obligația pozitivă, în cadrul desfășurării procedurii administrative, să identifice dacă în speță există sau nu conflict de interese care urma a fi declarat în condițiile legii. Însă, inspectorul de integritate nu a examinat faptul că, potrivit legislației muncii, angajatorul este obligat să emită ordinul de eliberare a angajatului în baza cererii angajatului și marja de discreție în acest caz este egală cu zero.

De asemenea, recurenta a invocat că, instanța de apel a interpretat eronat legea prin prisma încălcării procedurii administrative. Astfel, în speță, procedura de control a fost inițiată odată cu depunerea și înregistrarea sesizării la Autoritatea Națională de Integritate, la data de 22 aprilie 2019, iar procedura administrativă soldată cu emiterea actului de constatare nr. 80/13 a fost finalizată la 14 august 2019, cu depășirea termenului de 30 zile, a cărui prelungire nu a fost efectuată conform art.60 alin.(4) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 08 decembrie 2021, iar la materialele cauzei lipsesc date despre comunicarea dispozitivului deciziei recurente.

La data de 06 ianuarie 2022, Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco a depus recurs împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.235-236 vol. I).

Decizia motivată din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurente Ioana Stoica, avocatului Serghei Zubco la 21 februarie 2022, conform avizului de recepție DS8006184082AS (f.d. 234 vol. I).

La data de 01 martie 2022, Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.1-10 vol. II)

Astfel, recursul depus de către Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco, este în termen.

La data de 04 martie 2022, în adresa Autorității Naționale de Integritate a fost expediată copia recursului depus de Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. Însă, deși la 09 martie 2022, conform avizului de recepție DS8006416714AS (f.d.14 vol. II) Autoritatea Națională de Integritate a recepționat copia recursului depus de Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco, aceasta nu și-a valorificat dreptul procedural și nu a depus referință.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco, în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui

recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco.

În conformitate cu art. 230 și 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Ioana Stoica, reprezentată de avocatul Serghei Zubco se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan